

СТОП НАСИЉУ У ШКОЛАМА

Вучемо се по дну

Како смо васпитаче, учитеље и професоре довели у ситуацију да се више не боје само за егзистенцију, већ за голи живот. Професорка је преживела озбиљну трауму. Њен улазак у одељење више никада неће бити исти. Остаје јој тужба против изгредника, ако се одлучи, о сопственом трошку, наравно и остајемо јој ми

Пише:
Јасна
Јанковић

Ово није прича о зарадама у школама које су испод републичког просека и ту ће и остати, али има блиско везе са тим.

Ово није прича ни о томе да младих, амбициозних људи у просвети скоро да и нема, не долазе, а ако се преваре и дођу, беже, али има везе са тим.

Ово чак није прича о сусрету са министром Ружићем у понедељак, 21. новембра, када је рекао да: „нема драматичног повећања насиља у школама“. Објаснио је да нам је баш добро, а његова помоћница нас упутила да на мејл пошаљемо предлоге за измене процедура у вези са насиљем.

Ово је прича о томе како смо васпитаче, учитеље, професоре довели у ситуацију да се више не боје само за егзистенцију, већ за голи живот.

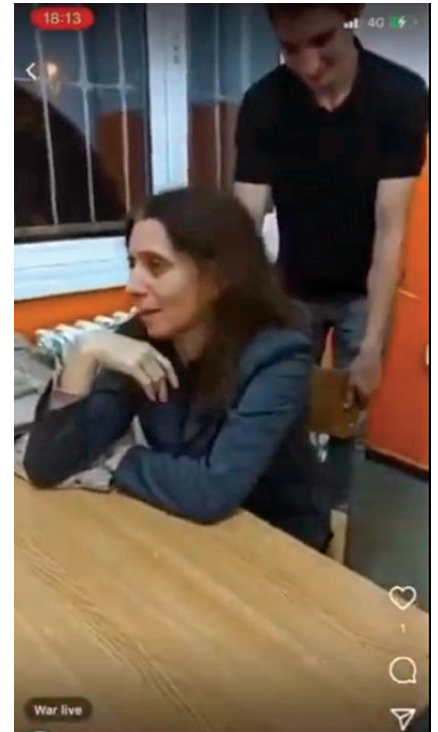
Трстеник, 9. новембра, ове године, шести час, један је наставници измакао столицу, друга двојица снимала и директно преносила на друштвеним мрежама. Сви присутни ђаци су се хистерично смејали! Онда су та три сокола која су успешно, ничим изазвани, насрнули на једну жену, омиљену професорку и колегиницу, послали њеном сину снимак са поруком: „Види шта ти радимо са мајком!“

Један даровити појединац из народа је написао: „Држава је просве-

тарима ставила омчу. Ученици само извлаче столицу!“ Напали су наред часа њу, једну од нас, а на том месту могао је бити било ко од сто хиљада наставника у Србији. И то све док је покушавала да делинквенте нечему научи. На поду смо – нокаутирани, сви ми који радимо у просвети, али и цело друштво.

Уместо да се покају, да родитељи дођу и као људи (ако су људи) питају да ли је колегиница повређена, како се осећа, да клече и моле за опроштај, један од њих је поручио да се његовом детету ништа неће десити. „Пих просвете, срамото на земљи, какво ви искључење из школе помињете“, или нешто сочније рекао је тата баја и додао: „Ја ћу све то да испеглам!“ У таквој земљи, сестре и браћа, живимо!

Ова морална громада, вероватно ће уцењивати, претити, застрашивати, а не би му било први пут. Сазнајемо да је исти савесни родитељ прошли пут кад се дете заиграло, а нека друга наставница га искључила са часа, дошао са адвокатом. Неће њему нека тамо да дете избацује напоље! Адвокат је правним зачкољицама бесомучно малтретирао за послене и наравно, победио! Сви су били посрамљени и понижени, осим малолетног младунчета. Њему је татица показао како треба са професорима. И тако је дете отишло даље и

учествовало у насртају на здравље и живот. Није размишљао да је нападнута нечија мајка, која је могла бити и његова; нечија сестра, која је могла бити и његова; нечија комшиница и рођака, која је могла бити и његова. Учио је по моделу и питај бога шта гледа код куће. Следећи пут ће возити бесни аутомобил 250 на сат и покосити некога на пешачком прелазу, што да не, може му се! Наравно, локални моћник (мало пре поменути), близак је врху странке и познат органима гоњења, редовно пију пиће и лепо се друже.

Професорка је преживела озбиљну трауму. Њен улазак у одељење вероватно више никада неће бити исти. Остаје јој тужба против изгредника, ако се одлучи, о сопственом трошку, наравно и остајемо јој ми, сви ми.

Преступници су тренутно у дисциплинском поступку. Добиће некакву казну, ни близу примерену свом недељу. Упркос изјавама Бранка

Родитељ ученика из Ниша претукао наставника српског језика због слабе оцене; два родитеља из Сомбора тукла професора хемије; у Врњачкој Бањи ученик трећег разреда средње школе претукао професора бејзбол палицом...